

בירבורי חג

מאת כתבנו הצבאי —
איתן הברברן

ושוב עומד העם, עמוף כרדידי
סליתות, ויוצק להם תפילתו בפני
בורא-עולם.

ושוב מרטיטה נשמתו ברסימי
אלם, עפויי כאב מקציף ופלחי
שכול ואשכוליות.

אך אין זה אותו עם. זהו עם
אחר. שונה. מכונר יותר. אחראי.
למוד פכל. קישה יותר. זקוף.
גרוש שלא כאשמתו. קמטים של
מרירות מפתתרים בחיזונו. דוק
של עצבות מכסה את ריסיו הארזי
כיום, המפרפרים כציפורי-ליל מבי-
עוד אשמורת ראשונה.

זהו עם שחלפה עליו שנה.

שנה ארוכה. שלושימאות-שיי
שיבזחמשה ימים, המישים ושיי
תיים שכוועות, שנייפער חודשים.
שנה.

רכיסיכים הזדקנו. אחרים נול-
דו. יש שאינם עוד איתנו. יש
שהתחתנו. מעטים התגרשו. מעי
טים מול רבים. כולם כולם עומד
דים כיום הקדוש ועיניהם מספי
רות את הסיפור כולו.

אך העם יודע. שנה חדשה. שנה
ארוכה. שלוש מאות ושישים
וחמישה ימים, המישים ושתים
שכוועות. שנייפער חודשים.
שנה.

והעם מוצק. יודע את אשר
לפניו וחורק שינוי כאון. בליבו
תיקוזה. ידו איתנה. רגליו מאז
ששות. כתיפיו משוכות אחרניות.
כרכיים ישרות. ידיים לצדדים
זלמעלה, לצדדים ולמעלה, אחת
וישתיים, אחת וישתיים, מספיק
ודי.

רק הקיבה. הקיבה מתהפכת
זלמעלה את המעודה המפסקת לכי
וון הוושט ומשם החוצה, בזרם
אדירים, על עיתוני יומי-הכיפור,
גדושי הבריכזרים על עם, שעמוף
כרדידי סליתות, ויוצק להם תפי-
לתו וכו' וכו' וכיוצ"ב.

(מוגש כשי לקוראי ידיעות-אחרונות.
גזור והדבק במקומות הנכונים).

דע את יהדותך:

סוכה לי, סוכה לי, סוכה לי חביבה לקט מינהגים לסוכות ולשמחת-תורה

שמיני-עצרת

קריו גם שמיני-עצירות והוא חולי מעיים שבא
על האדם אחרי שבעה ימים של חג.

סוכות

שנאמר „כי בסוכות תשבו שבעה ימים,“ ויש
בישראל 200,000 מהדרין בני-עדות-המזרח שיוש-
בים בסוכות כבר 25 שנה, ועוד ידם נטויה.

חול המועד

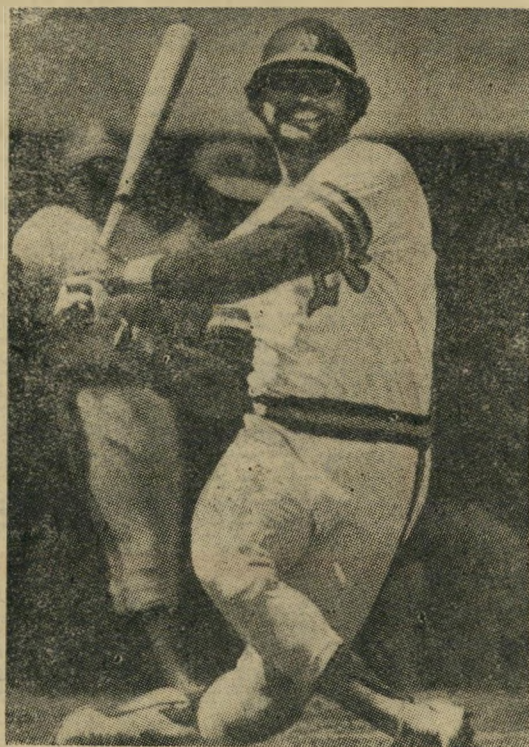
עשוי ברובו חול. ורצוי לטאטאו מייד עם צאת
החג שמא יהפוך בחורף לבוץ-המועד.

הושענה רבא

ובין הספרדים היא נקראת — שושנה ראבקה!
אשה שמטרידה את מנוחתם של השכנים בערב
שמחת-תורה.

הקפות

(בייזבול) מישחק שנוהגים חסידים לשחק
ערב-שמחת-תורה סביב התיבה. וזה חוקיו וסד-
ריו: שחובט החזן באתרוג ומייד הוא רץ סביב
התורה, מהלך ארבע תחנות. ואילו המתנגדים
חייבים להחזיר ולקלוע את האתרוג לארון קודם
שיחזור החזן. וכל המקדים הרי זה משובח.

חרכ הראשי משתתף בהקפות
ומנער קולב בידו

אושפיזין

שבעה מאושפיזין שנוהגים לשוטט ברחובות
בליל סוכות ולהיכנס לסוכותיהם של ישראל. ולא
די בכך אלא שאף חושבים את עצמם לאברהם,
יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרון, דוד ונפוליאון.
ואין אדם מישראל מסלקם מן הסוכה, שהרי זה
לא חוכמה בכלל להתעסק עם מאושפיזים.

חביטת ערבות

(ולא חביטת ערבות) שהיו נוהגים בגולה לחבוט
הערבות, ואילו בארצנו שערבות יקרות בה, חוב-
טים בערביות שנמצאות למכביר ומחירן שווה
לכל נפש. ויקפיד אדם ליטול ערבייה זקנה והלשה,
או אפילו ילד ערבי, שמא תחבוט בו הערבייה
בחזרה, או תנטול לולבו הימנו רחמנא-ליצלן.

ארבעת המינים

שנשתבחה בהם ארצנו והם: חיטה ושעורה
וגפן וזכר ונקבה ותאנה ותמר ואתרוגינוס ועץ-
הזית.

שושנה ראבקה
מראשונות שמחת-תורה בקהילת בב

מדברי חכמים

מעשה בארבעה קאניבאלים שהיו מכרסמין
אדם מישראל, כל אותו הלילה, עד שבאו תל-
מידיהם ואמרו להם: רבותי, הגיע זמן קריעת
מסיונר של שחרית.

אמר ציף גוגו-גוגו: משולים ישראל לאתרוג
שיש בהם טעם ויש בהם ריח. לשטוף היטב.
אמר ציף בלולו-בלולו: משולים ישראל ללו-
לב שיש בהם טעם, אבל אין בהם ריח. להוסיף
קינמוז.

אמר ציף פאקו-פאקו: משולים ישראל להדס
שיש להם ריח, אבל אין להם טעם. להגיש קר.
אמר ציף איירונוסייד: משולים ישראל לערבה
שאינן בהם טעם ואין בהם ריח. מניסיון.